

РЕШЕНИЕ

№ 8664

гр. София, 13.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 04.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10847** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 от Закон за марките и географските означения (ЗМГО), вр. чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на А. Д. Д. срещу Решение на председателя на Патентно ведомство на Република Б. от 14.10.2024 г., с което са оставени без уважение:

1. Искане с вх. № ВГ/Н/2010/115345-4/09.08.2024 г. и искане с вх. № ВГ/Н/2010/115345-16/26.09.2024 г. за вписване на прехвърляне правото върху марка с рег. № 77329 Д., комбинирана;
2. Искане с вх. № ВГ/Н/2024/174494-2/09.08.2024 г. и искане вх. № ВГ/Н/2024/174494-10/26.09.2024 г. за вписване на прехвърляне на правото върху марка с вх. № 174494 Движение за права и свободи, словна;
3. Искане с вх. № ВГ/Н/2024/174495-2/09.08.2024 г. и искане с вх. № ВГ/Н/2024/174494-9/26.09.2024 г. за вписване на прехвърляне на правото върху марка с вх. № 174495 Движение за права и свободи – С., З., Е., словна;
4. Искане с вх. № ВГ/Н/2024/174496-3/09.08.2024 г. и искане с вх. № ВГ/Н/2024/174496-10/26.09.2024 г. за вписване на прехвърляне на правото върху марка с вх. № 174496, фигуративна;
5. Искане с вх. № ВГ/Н/2024/174497-2/09.08.2024 г. и искане с вх. № ВГ/Н/2024/174494-11/26.09.2024 г. за вписване на прехвърляне на правото върху марка с вх. № 174497 Д. ДВИЖЕНИЕ ЗА ПРАВА И С., комбинирана;
6. Искане с вх. № ВГ/Н/2024/174498-3/09.08.2024 г. и искане с вх. № ВГ/Н/2024/174498-10/26.09.2024 г. за вписване на прехвърляне на правото върху

марка с вх. № 174498 „MRF“, комбинирана.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореният акт е постановен при липса на мотиви, в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В тази връзка, на първо място се сочи, че незаконосъобразно е било постановено едно решение по 12 - те искания, тъй като не са били налице основанията на чл.32 от АПК.

На следващо място се твърди, че жалбоподателят е бил лишен от възможността за участва в производството, образувано по исканията по т.1 - т.6, подадени от председателя на ПП „Д.“- Дж.Ч. и не е бил запознат с направените искания и становища от ПП „Д.“.

По –нататък в жалбата се релевират доводи, че исканията по т.7-т.12, по които е бил конституиран като страна жалбоподателят (тъй като тези искания са били подадени именно от него), са били отхвърлени от административния орган без излагане на конкретни мотиви. По тези производства липсвали противоречиви волеизявления от прехвърлителя на марките „Движение за права и свободи“, доколкото същите не са били инициирани от него. Ето защо, изложените мотиви в решението за оставяне без уважение на подадените искания по т.1-т.6, били неотнормими по отношение на исканията от т.7 до т.12.

Жалбоподателят развива и съображения за неправилно приложение на материалния закон – чл.23, ал.3 ЗМГО при издаване на оспорения административен акт. Според изложеното в жалбата, в конкретния случай били налице материалноправните предпоставки за извършване на вписването в Държавния регистър на марките, а именно: наличие на доказателства за прехвърлянето и заплащане на дължимите държавни такси. В тази насока, се излагат аргументи, че председателят на Патентното ведомство не е компетентен орган да преценява волята на страните, подписали договора за прехвърляне на правата върху марки, а същият имал законово задължение след като установи наличието на двустранен договор, по силата на който е настъпило прехвърляне на правата върху марки, и при заплащане на дължимите държавни такси от страна на приобретателя, да постанови оповестяване на договора чрез вписването му в регистъра. Твърди се още, че спорът между законните представители на прехвърлителя бил ирелевантен към правата на жалбоподателя, като приобретател по договора. Освен това, този спор се отнасял до един по-късен момент, а именно до оттеглянето на валидно подадените искания. Според жалбоподателя не можела да се установи волята на Д. отнасяща се до оттегляне на направените искания, а не до тяхното подаване, което е било осъществено по надлежния ред.

По изложените съображения се отправя искане към съда оспореният акт да бъде отменен в цялост. Претендира се присъждане на сторените в производството разноски.

В съдебното заседание, проведено по делото жалбоподателят, редовно призован, се представлява от пълномощника си –адв.Д.Т. - САК, който поддържа жалбата по изложените в нея аргументи. Изразява становище, че след като процесният договор не е обявен за нищожен, същия поражда правно действие, поради което и административният орган е бил длъжен да впише в регистъра извършеното прехвърляне на марките. В заключение, претендира присъждане на разноски, за които представя списък и доказателство за извършеното им плащане. Представя писмени бележки, в които развива доводи за незаконосъобразност да обжалваното решение.

Ответникът – председател на Патентното ведомство, се представлява от юрк. Д., която намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. При такъв изход на правния спор претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от процесуалния представител на жалбоподателя. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – ПП“Д.“, редовно призована, се представлява от пълномощниците си адв.П. и адв.Х.. Последната в дадения ход по същество на делото пледира за неоснователност на жалбата и отправя молба към съда да бъде отхвърлена, а обжалбаното решение да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно. Акцентира на факта, че поради наличието на спор относно подлежащото на вписване обстоятелство, органът не може да постанови извършване на това вписване. Поддържа тезата, че административният орган не е компетентен да реши този спор, но е компетентен да констатира неговото наличие. В подробни писмени бележки, депозиращи по делото излага аргументи за правилността на фактическите и правни изводи в атакуваното решение.

Административен съд – София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено от фактическа страна следното:

Политическа партия „Движение за права и свободи“, Булстат[ЕИК] е вписана в регистъра на политическите партии при СГС по ф.д. № 2574/1990 г. Председатели на ПП“Д.“ са Д. С. П. и Д. И. Ч., като партията се представлява от двамата заедно и поотделно.

Марка с рег. № 77329 е регистрирана на 23.08.2011 г. и е със срок на закрила до 12.07.2030 г. с вписан притежател Политическа партия „Движение за права и свободи“ с адрес: [населено място], район „В.“, [улица].

Марки с рег. № 174494, № 174495, № 174496, № 174497 и № 174498 са заявени на 29.07.2024 г. от „Движение за права и свободи“ политическа организация (Д.) с адрес: [населено място], район „В.“, [улица]. В държавния регистър на марките не са налице вписвания на лицензионни договори, обезпечителни мерки, запори, особени залози или включване в масата на несъстоятелността по отношение на марките.

На 09.08.2024 г. в Патентното ведомство били депозиращи искания с вх. № BG/N/2010/115345-[4], № BG/N/2024/174494-[2], № BG/N/2024/174495-[2], № BG/N/2024/174496-[3], № BG/N/2024/174497-[3] и № BG/N/2024/174498-[3] за вписване на прехвърляне на правото върху следните марки: марка с рег. № 77329, заявки за регистрация на марки с вх. № 174494, № 174495, № 174496, № 174497, № 174498.

Цитираните искания били подадени от ПП“Д.“ чрез представител по индустриална собственост (ПИС), упълномощен от Д. И. Ч. в качеството му на председател на Д.. Към исканията е приложен договор за прехвърляне на права, сключен на 08.08.2024 г. между ПП „Д.“ в качеството ѝ на праводател и А. Д. Д. в качеството му на правоприемник. Договорът е подписан от името на прехвърлителя от Д. Ч. в качеството му на председател на ПП“Д.“. Според клаузите на договора, праводателят прехвърля, а правоприемникът приема правата върху марки рег. № 77329 и вх. № 174494, № 174495, № 174496, № 174497, № 174498.

На 12.08.2024 г. от упълномощения от Дж.Ч. ПИС е бил представен документ,

удостоверяващ извършено на 10.08.2024 г. плащане на дължимите за вписването държавни такси.

На същата дата, на която са били подадени посочените по –горе искания, а именно 09.08.2024 г. в Патентното ведомство на РБ е постъпило оттегляне на искането за вписване на прехвърляне на правото върху марка с рег. № 77329. Същото било подписано от Д. С. П. в качеството му на председател на ПП“Д.“ и заведено с вх. № BG/N/2010/115345-[5]. В текста на депозираното оттегляне се твърди, че марката е собственост на ПП“Д.“ и че приложеният към искането за вписване, договор за прехвърляне е недействителен, тъй като в качеството си на председател Д.П. не е давал съгласие за прехвърляне на марката.

На 13.08.2024 г. от страна на Д.П. в Патентното ведомство са били подадени и искания за оттегляне на заявките за регистрация на марки с вх. № 174494, № 174495, № 174496, № 174497, № 174498.

На 14.08.2024 г. в Патентното ведомство чрез ПИС са постъпили шест броя писма от А. Д., в които е посочено, че вече той е притежател на марките, вследствие на договора за прехвърлянето им, като ПП“Д.“ чрез своите законни представители не разполага с права да оттегли подадените искания за вписване. Отправя молба искането за оттегляне на заявките да бъде оставено без уважение, а прехвърлянето на марките да бъде надлежно вписано в Държавния регистър на марките.

С оглед противоположните искания на двамата председатели на ПП“Д.“, на 29.08.2024 г. административният орган е изпратил запитване до Софийски градски съд, с което е изискана информация дали пред СГС е иницирано производство за вписване на промени по отношение на лицата, представляващи ПП“Движение за права и свободи“.

На 30.08.2024 г. в Патентното ведомство са постъпили искания за оттегляне на оттеглянето на заявките за регистрация на марките с вх. № 174494, № 174495, № 174496, № 174497 и № 174498, подписани от Дж.Ч..

На 03.09.2024 г. в Патентното ведомство е получен отговор от СГС, от който се установявало, че към 02.09.2024 г. не е постъпвало заявление за вписване на промени по отношение на лицата, представляващи ПП“Д.“ с Булстат[ЕИК]. Към отговора било приложено удостоверение за актуално състояние на ПП“Д.“, съгласно което председатели на Д. са лицата Д. С. П. и Д. И. Ч., като партията се представлява от двамата заедно и поотделно.

Предвид постъпилите отговор от СГС, от страна на административния орган с писма от 13.09.2024 г. на Д. П. и Д. Ч. е бил предоставен 14 - дневен срок за изразяване на становище по постъпилите искания за вписване на прехвърлянето на марки с рег.№ 77329 и с вх. № 174494, № 174495, № 174496, № 174497 и № 174498, като изрично да уточнят следва ли да бъдат извършени заявените вписвания.

На 26.09.2024 г. в Патентното ведомство е получен отговор от Д. Ч., който в качеството си на председател на ПП“Д.“, заявява, че поддържа всички направени искания и настоява прехвърлянията на марките да бъдат вписани, а производството по регистрация на заявените марки вх. № 174494, № 174495, № 174496, № 174497 и № 174498 – да продължи.

На същата дата - 26.09.2024 г. в Патентното ведомство били депозираны от А. Д. Д. искания с вх. № BG/N/2010/115345-[16], № BG/N/2024/174494-[10], № BG/N/2024/174495-[9], № BG/N/2024/174496-[10], № BG/N/2024/174497-[11] и № BG/N/2024/174498-[10] за вписване на прехвърляне на правото върху марки с рег. № 77329 и с вх. № 174494, № 174495, № 174496, № 174497, № 174498. Към исканията е

приложен договорът за прехвърляне на права от 08.08.2024 г., сключен между ПП „Д.“ в качеството ѝ на праводател и А. Д. Д. в качеството му на правоприемник.

На 27.09.2024 г. в Патентното ведомство е получен отговор от Д. П. в качеството му на председател на ПП“Д.“, който изразява становище, че исканията за вписване на прехвърлянето на марките следва да бъдат оставени без разглеждане, а производствата по същите – да бъдат прекратени. Навежда и доводи, че договорът за прехвърляне на марките от 08.08.2024 г. е недействителен и не поражда правно действие. В тази връзка сочи, че марките са притежание на ПП“Д.“, като за тяхното прехвърляне е необходимо да бъде взето решение от съответния компетентен орган, каквото решение в случая липсвало.

След провеждане на административното производство на 14.10.2024 г. на основание чл.31, ал.3 от ЗМГО, председателят на ПВ е постановил оспорения административен акт, с който са оставени без уважение всички подадени на основание чл.23 ЗМГО искания (от ПП“Д.“ чрез председателя Дж.Ч. и от А. Д.) с предмет вписване на прехвърляне на правата върху марки с рег. № 77329 и с вх. № 174494, № 174495, № 174496, № 174497, № 174498 от притежателя на марките ПП“Д.“ на А. Д. Д. по представен договор от 08.08.2024 г.

В мотивите на оспореното решение, административният орган е приел, че в конкретния казус исканията са подадени от процесуално легитимирани лица: исканията от 09.08.2024 г. са подадени от вписания в Държавния регистър притежател на марките, а тези от 26.09.2024 г. са подадени от посочения в договора за прехвърляне правоприемник на марките. Исканията съдържат идентификационни данни за марките, за страните по прехвърлителния договор, като са заплатени и дължимите за вписването държавни такси.

На следващо място, извършвайки преценка за наличието на материалноправните предпоставки от фактическия състав на чл.23 ЗМГО, председателят на ПВ е стигнал до извода, че представените и анализирани в производството доказателства, в условията на тяхната взаимна свързаност и обусловеност безспорно установяват, че маркопритежателят политическа партия „Д.“, чрез своите законни представители –председателите Д.П. и Дж.Ч. не изразява еднопосочна и непротиворечива воля относно прехвърлянето на правата върху марките. Констатирал е наличието на спор относно действителността на договора за прехвърляне на правата върху процесните марки, който спор в хода на административното производство не може да бъде разрешен, поради което е оставил без уважение исканията, с които е бил сезиран.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за оспорване, регламентиран с разпоредбата на чл.84, ал.1 ЗМГО.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателят на Патентното ведомство, като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.76, ал.8 ЗМГО. Спазено е и изискването за форма и съдържание на

административния акт, установено в разпоредбата на чл.59 АПК, доколкото специалният приложим закон не регламентира изисквания, различни от посочените в кодекса – актът е в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити: наименование, издател и адресати, разпоредителна част, фактически и правни основания за издаването му. В. на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

Спазена е предвидената в закона процедура, с оглед на което съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна на обжалвания акт. В тази връзка, на първо място следва да се отбележи, че настоящият съдебен състав не споделя тезата на жалбоподателя, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като неправилно е приложена хипотезата на чл.32 от АПК и по всички дванадесет на брой искания е постановено едно решение. В конкретиката на настоящия казус са налице предпоставките за обективно и субективно съединяване на производствата по смисъла на чл.32 от АПК (наличие на общи факти и страни), което от своя страна удовлетворява принципа на процесуална икономия и бързина на производството. Ето защо, в случая не е налице нарушение на процедурата, още по-малко пък съществено такова, което да представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения административен акт.

На следващо място, съдът намира за неоснователно и възражението в жалбата, че в проведеното административно производство е било ограничено участието на жалбоподателя Д., като по този начин същият е бил възпрепятстван да защити своите права и интереси. В тази насока следва да се вземе предвид, че жалбоподателят не е бил лишен от възможността да изрази своето становище, дори напротив – същият чрез своя упълномощен представител по индустриална собственост на 14.08.2024 г. е депозирал шест броя писма, в които ясно е заявил позицията си, че исканото вписване следва да се извърши, тъй като ефектът на прехвърлянето на правото върху марките е настъпил от момента на подписване на договора за прехвърляне от 08.08.2024 г. Ето защо, съдебният състав приема, че становището на жалбоподателя Д. е ясно и недвусмислено изразено в хода на административното производство, тъй като освен цитираните по –горе писма от 14.08.2024 г., на 26.09.2024 г. подавайки своите искания за вписване на прехвърляне на правото върху процесните марки, към същите е приложил писмено становище, в което е изложил аргументи, че ефектът на прехвърляне на марките вече е настъпил и последните са преминали в неговия патримониум.

Във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното: Съгласно нормата на чл. 13, ал. 1 от ЗМГО правото върху марка включва правото на притежателя ѝ: 1.) да я използва; 2.) да се разпорежда с нея и

3.) да забрани на трети лица без негово съгласие да я използват. Проявление на правото на притежателя на марка да се разпорежда с нея е правото да прехвърли правото върху марката другиму. С оглед на това очевидно прехвърлянето на правото върху марка е действие, което зависи само и единствено от притежателя на правото, т. е. на марката. Тъй като прехвърлянето е проявление на марката като обект на правото на собственост, ЗМГО не регламентира правните способности за прехвърляне на правото върху марка. Това, което има значение за правоотношенията, регулирани от Закона за марките и географските означения, свързани с прехвърлянето на правото върху марка, е доказването пред административния орган на факта на прехвърлянето. Това означава, че държавата, в лицето на специализирания си орган, трябва да придобие необходимата степен на увереност в осъщественото в съответствие със закона прехвърляне на права. Следователно главната цел на производството по вписване е да установи дали заявеното за вписване и подлежащо на вписване обстоятелство наистина съществува. Това установяване обаче не може да разреши правен спор, а следва само да удостовери съществуването на релевантното обстоятелство, за да бъде то надлежно вписано в регистъра и по този начин оповестено на третите лица.

Целта на производството разкрива неговия охранителен характер и понеже се осъществява чрез административен орган то безспорно е административно – чл. 31, ал. 3 във вр. с чл. 84, ал. 3 ЗМГО. Тъй като производството е административно и охранително то не може да даде защита на накърнено гражданско право, а единствено съдействие, но при правомерно упражняване на гражданските права, без да е налице засягане върху чужда правна сфера.

Отчитайки тази цел и характер на производството и в съответствие с член 22, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (Директива 2015/2436), чиито изисквания с оглед на § 3 ЗМГО националният закон въвежда, в чл. 23 ЗМГО са регламентирани процедурата и изискванията за вписване на прехвърлянето на марка.

Съгласно разпоредбата на чл. 23, ал. 3 ЗМГО прехвърлянето се вписва в Държавния регистър на марките по искане на една от страните, към което се прилагат доказателства за прехвърлянето и за платената държавна такса. Според алинея 4, договор за прехвърлянето не се прилага, когато искането за вписване на прехвърлянето е подписано и от двете страни с изрично посочване на имената и качеството на лицата, които го

подписват.

Следователно, както сочи и жалбоподателят, предпоставките, при наличие на които адм.орган дължи произнасяне, са: 1.) искане от една от страните – прехвърлител или приобретател; 2.) доказателства за прехвърлянето; и 3.) доказателства за платена държавна такса.

Спорът по делото се свежда до доказаността на втората предпоставка. Нейното наличие се установява с писмени доказателства – документ за прехвърляне, който да доказва по безспорен начин волята на притежателя на марката и на нейния приобретател за извършване на исканото прехвърляне. Тази воля може да бъде резултат на различни правни сделки и правни последици от тях, но релевантното е тя да бъде надлежно доказана и с оглед на това установима от органа. Ако от доказателствата, представени от заявителя на искането за прехвърляне на правата на марката, не може да се установи по безспорен начин, че е съгласувана волята на двете страни по прехвърлителната сделка, органът не може да постанови вписване на прехвърлянето, защото производството от безспорно се превръща в спорно, а възникналият спор – по наличието на валидно договорено прехвърлително действие въз основа на сочения правен способ за придобиване, не е от компетентността на административния орган, а от компетентността на съответния граждански съд.

От ангажираната по преписката доказателствена съвкупност се установява по безспорен начин, че към момента на произнасянето на административния орган не е било доказано претендираното прехвърляне на правото върху процесните марки. В административното производство са въведени две срещуположни тези, а действителността на приложеното писмено доказателство е оспорена. Доколкото органът няма правомощието да проверява законосъобразността на съглашението, тъй като тя попада в подведомствеността на гражданските съдилища, то той правилно е изразил становище за липса на материалноправните предпоставки за вписване на прехвърлянето, визирани в чл.23, ал.3 от ЗМГО, една от които е недоказан към този момент юридически факт на прехвърляне на правата върху притежаваните марки. При това положение, изричното възражение на председателя Д.П. срещу искането, депозирано от другия председател на ПП“Д.“ и респ. срещу искането на А. Д. за вписване на прехвърлянето, изключва възможността да се извърши вписване прехвърляне на изключителното право върху марките в Държавния регистър на марките. Както беше посочено и по-горе, не подлежи на вписване в регистъра спорно обстоятелство, без то да е установено по съответния ред. Възникнал е спор за действителността на

прехвърлителния договор, който административният орган и настоящият съд, нямат правомощия да разрешат. Ето защо и не следва да бъдат предмет на анализ, доводите изложени от процесуалните представители на заинтересованата страна – ПП“Д.“ за нищожност/недействителност на договора от 08.08.2024 г.

По изложените съображения съдът счита, че правилно е приложен материалния закон и не са налице твърдяните в жалбата основания за отмяна на оспорения административен акт, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на правния спор на ответника и заинтересованата страна се дължат разноски. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в полза на ответника, с оглед своевременно направеното изявление, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. От страна на процесуалните представители на заинтересованата страна не е претендирано присъждане на разноски, поради което и съдът не дължи произнасяне по този въпрос. Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 29-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. Д. срещу Решение на председателя на Патентно ведомство на Република Б. от 14.10.2024 г.

ОСЪЖДА А. Д. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на Патентното ведомство на Република Б. сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: